

Officier Honingbloem

September 2009

Nesamalar droomt, net als veel jonge vrouwen, van een huwelijk en een eigen gezin. Niets doet vermoeden dat deze jonge vrouw een verleden heeft als kindsoldaat.

En het is nog moeilijker te begrijpen dat ze zich aanvankelijk als zeventienjarig meisje uit vrije wil aansloot bij het rebellenleger. Nesamalar komt uit een arm gezin van zes kinderen. Haar vader kon na een aanval van een olifant niet meer werken. Zonder inkomen kon het gezin nauwelijks overleven. Daarom ging Nesamalar aan de slag in de kledingindustrie. Ze ontmoette andere meiden in soortgelijke situaties en ze waren niet tevreden met de werkomstandigheden en het loon in het naai atelier. Onder druk van haar nieuwe vriendinnen en de uitzichtloze situatie binnen haar familie liet Nesamalar zich rekruteren door de LTTE. Ze had toen nog geen idee dat ze haar familie pas twee jaar later weer zou zien. Ze viel op tijdens de trainingen en dat behoedde haar uiteindelijk voor een positie in de frontlinie tijdens gevechten. Nesamalar werd officier, luisterde naar haar nieuwe naam Jhanalli (honingbloem) en leefde twee jaar in de jungle. In 2004 keerde ze na een staakt-het-vuren huiswaarts. Toen ze kort daarna weer werd opgeroepen door de LTTE wilde Nesamalar

niet meer terug. Uit angst voor represailles voor haar desertie sloeg ze op de vlucht. Tijdens haar zwerftocht bracht een vluchtelingenorganisatie haar in contact met een opvangproject voor ex-kindsoldaten gesteund door Terre des Hommes. Nesamalar kon terecht bij het Professional Psychological Counselling Centre in de stad Batticaloa. Samen met andere ex-kindsoldaten leerde ze haar verleden te verwerken. Ze vond zelfs werk in het opvangcentrum. Als huismoeder voor de jonge kinderen en als ervaringsdeskundige. Zo begeleidt Nesamalar nu jonge ex-kindsoldaten bij het moeizame proces tot rehabilitatie.

Persoonlijk verslag